

Københavns Kommune

Att.: [REDACTED]

Sendt pr. mail til [REDACTED]@kk.dk

Dato: 19-10-2026
Enhed: Kommunalret
Sagsbeh.: Christine Voigt
Christjansen
Sagsnr.: 2026 - 4179
Dok. nr.: 4612607

Svar på henvendelse om tilbagebetaling af ejendomsbidrag efter gebyrloven

Københavns Kommune har den 30. marts 2026 henvendt sig til det daværende Indenrigs- og Sundhedsministerium (nu Økonomi- og Indenrigsministeriet) med følgende spørgsmål:

1. Om gebyrlovens § 4, stk. 1, 3. pkt., skal forstås således, at den eller de personer, der ejer en ejendom den 1. januar i det pågældende år, er rette debitor for betaling af ejendomsbidrag og rette kreditor for tilbagebetaling af ejendomsbidrag vedrørende det pågældende år.
2. Om Økonomi- og Indenrigsministeriet finder, at Indenrigsministeriets vejledende udtalelse af 23. juni 1973 om tilbagebetaling af for meget erlagt grundskyld efter den dagældende kommunale ejendomsskattelov kan anses for retningsgivende ved tilbagebetaling af for meget erlagt ejendomsbidrag efter gebyrloven.
3. Om kommunen med frigørende virkning kan tilbagebetale for meget erlagt ejendomsbidrag til én ejer af en ejendom, når ejendommen ejes af flere i forening, f.eks. til den ejer der har foretaget indbetalingen eller fungerer som kontaktperson¹ for ejendommen.

Københavns Kommune har oplyst, at ejendomsbidrag efter kommunernes hidtidige opkrævningspraksis efter den dagældende ejendomsskattelov blev opkrævet sammen med ejendomsskatter, og at kommunen derfor også ved

¹ Københavns Kommune har oplyst, at der ved kontaktperson for en ejendom forstås den person, som kommunen har registreret i forbindelse med et ejerskifte. Kommunen har i den forbindelse oplyst, at den person, der ejer den største andel af ejendommen, registreres som kontaktperson. Hvis flere personer ejer lige store andele, registreres den ældste person som kontaktperson.

tilbagebetaling af for meget erlagt ejendomsbidrag anvendte principperne i den dagældende kommunale ejendomsskattelov. Det indebar bl.a., at tilbagebetaling ved flere ejere skete forholdsmæssigt efter ejernes ejerandele i overensstemmelse med Indenrigsministeriets vejledende udtalelse af 23. juni 1973.

Kommunen har endvidere oplyst, at en forholdsmæssig fordeling af tilbagebetalingen mellem flere ejere er ressourcekrævende, idet den kræver manuel sagsbehandling. Hertil kommer, at tilgodehavender vedrørende for meget erlagt ejendomsbidrag i mange tilfælde er af underordnet størrelse.

Kommunen ønsker på den baggrund afklaret, om tilbagebetaling kan ske til én af ejerne med frigørende virkning.

1. Retsgrundlag

1.1. Gebyrlovens § 4

Reglerne om opkrævning af ejendomsbidrag er reguleret i § 4 i lovbekendtgørelse nr. 468 af 17. maj 2024 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner, og om opkrævning af ejendomsbidrag (gebyrloven).

Gebyrlovens § 4 har følgende ordlyd:

§ 4. Ejendomsbidrag, jf. stk. 2, opkræves i en eller to lige store rater efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse med forfaldstid den 1. i de måneder, som kommunalbestyrelsen bestemmer. Kommunalbestyrelsen fastsætter den sidste rettidige betalingsdag, der skal ligge senest 15 dage fra forfaldsdagen.

Stiftelsesdatoen for et ejendomsbidrag er den 1. januar i det år, det vedrører.

Stk. 2. Som ejendomsbidrag anses følgende krav:

- 1) Gebyr for lovpligtigt skorstensfejarbejde og for brandpræventivt tilsyn.
- 2) Gebyr vedrørende affaldsordninger m.v. (renovation) og vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af jordforurening (husholdninger).
- 3) Gebyr til dækning af omkostningerne ved den kommunale rottebekæmpelse.
- 4) Bidrag til regulering og vedligeholdelse af offentlige vandløb og bidrag til offentlige pumpelag og landvindingslag.
- 5) Bidrag vedrørende digelag, kystsikringslag og kystbeskyttelseslag.
- 6) Vejbidrag efter lov om offentlige veje m.v. og gebyrer efter lov om private fællesveje for kommunens opgave vedrørende vedligeholdelse af private fællesarealer, vejbelysning, snerydning og saltning.

Stk. 3. Sker betaling af ejendomsbidrag ikke senest på den af kommunalbestyrelsen fastsatte sidste rettidige betalingsdag, er kommunalbestyrelsen berettiget til at fordre beløbet forrentet fra forfaldsdagen med en rente i henhold til opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint for hver påbegyndt måned, indtil betaling sker.

Forarbejderne til gebyrlovens § 4 indeholder ikke fortolkningsbidrag til spørgsmålet om, hvem en tilbagebetaling af for meget erlagt ejendomsbidrag skal ske til.

1.2. Indenrigsministeriets udtalelse af 23. juni 1973

Ministeriet har i en udtalelse af 23. juni 1973 til Gentofte Kommune udtalt følgende om tilbagebetaling af for meget erlagt grundskyld:

”... I denne anledning skal indenrigsministeriet udtale, at tilbagebetaling af gæld kun kan finde sted med frigørende virkning til rette kreditor, medmindre andet har særlig lovhjemmel. En sådan særlig lovhjemmel findes ikke for så vidt angår tilbagebetaling af for meget erlagt grundskyld. Indenrigsministeriet må derfor fastholde sin tidligere telefonisk meddelte opfattelse, hvorefter tilbagebetaling af for meget erlagt grundskyld skal ske med forholdsvis andele til ejerne af en ejendom i den periode, tilbagebetalingen vedrører.”

Økonomi- og Indenrigsministeriets vurdering

Efter gebyrlovens § 4, stk. 1, 3. pkt., er stiftelsesdatoen for et ejendomsbidrag den 1. januar i det år, det vedrører.

Efter ministeriets opfattelse må bestemmelsen forstås således, at ejeren eller ejerne af ejendommen på stiftelsesdatoen den 1. januar er rette debitorer for betaling af ejendomsbidrag for det pågældende år. Et efterfølgende ejerskifte ændrer således ikke, hvem der hæfter for ejendomsbidraget for det pågældende år.

Når et ejendomsbidrag tilbagebetales, fordi der for det pågældende år er erlagt et for højt beløb, må tilbagebetalingen som udgangspunkt tilfalde den eller de personer, der var rette debitorer for ejendomsbidraget.

Den eller de personer, der ejede ejendommen den 1. januar i det pågældende år, må således som udgangspunkt også anses for rette kreditorer i forhold til tilbagebetaling af for meget erlagt ejendomsbidrag vedrørende dette år, medmindre særlige forhold gør sig gældende.

Ministeriets vejledende udtalelse af 23. juni 1973 vedrørende tilbagebetaling af for meget erlagt grundskyld efter den dagældende kommunale ejendomsskattelov byggede på det almindelige obligationsretlige princip om, at tilbagebetaling af gæld kun kan ske med frigørende virkning til rette kreditor, medmindre der foreligger særlig lovhjemmel.

Da der heller ikke i gebyrloven er fastsat særlige regler om, hvem en tilbagebetaling af for meget erlagt ejendomsbidrag skal ske til, finder ministeriet, at det samme almindelige princip må lægges til grund ved tilbagebetaling efter gebyrloven. Udtalelsen fra 1973 kan derfor efter ministeriets opfattelse fortsat tjene som vejledning ved vurderingen af, hvem der er berettiget til tilbagebetaling af for meget erlagt ejendomsbidrag efter gebyrloven.

Hvis en ejendom ejes af flere i forening den 1. januar i det pågældende år, må tilbagebetaling af for meget erlagt ejendomsbidrag således som udgangspunkt ske til de pågældende ejere i overensstemmelse med deres respektive

ejerandele, medmindre der foreligger en fuldmagt eller andet retligt grundlag for at udbetale beløbet til én af ejerne på de øvriges vegne.

Det er på den baggrund Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse, at kommunen som udgangspunkt kun med frigørende virkning vil kunne foretage tilbagebetaling til én af flere ejere, hvis den pågældende ejer må anses for berettiget til at modtage beløbet på de øvrige ejeres vegne, f.eks. i kraft af fuldmagt eller anden dokumenteret bemyndigelse.

Den omstændighed, at en bestemt ejer har foretaget den faktiske indbetaling eller fungerer som kontaktperson for ejendommen, kan efter ministeriets opfattelse ikke i sig selv føre til, at kommunen med frigørende virkning kan udbetale beløbet til denne ejer alene.

Ministeriet offentliggør denne skrivelse i ministeriets resumédatabase.

Med venlig hilsen

Christine Voigt Christjansen